

Verkalyðsblaðið

11. tbl. 9. árg.

17. 6.—8. 7. 1980

Verð kr. 300

Tilboð ríkisvaldsins

Ekki samningsgrundvöllur!

Eins og kunnugt er af fréttum hefur fjármálaráðherra fyrir hönd ríkisvaldsins gert Bandalagi starfsmanna ríkis og bæja samningstilboð.

Þetta samningstilboð felur í sér annars vegar dvergvaxna kauphækkun handa nokkrum hópum innan BSRB en kauplækkun handa öðrum. Hins vegar felur tilboðið í sér ýmsar félagslegar réttindabætur, s.s. uppsegjanlegan kjarasamning, atvinnuleysisbætur o.s.frv.

Talsmenn BSRB hafa þegar svarað þessu tilboði opinberlega og bent á hve hrikalega vantar upp á að kauphækkunartilboðið nái að einhverju leyti upp í kröfur bandalagsins.

Þeir hafa einnig bent á að félagslegu réttindabæturnar nái einnig afar skammt, t.d. miðað við samkomulagið við Tómas Arnason í fyrra, sem átti að koma í stað 3% launahækkunar.

Í máli forystumanna BSRB kemur þó fram að þeir telji tilboð Ragnars Arnalds þess virði að um það sé rätt.

Ljóst er að tilboð ríkisvaldsins er nákvæmlega tímasett. Stjórnvöld eru nú búin að draga opinbera starfsmenn á asnaeyrum í eitt ár án þess að þeir hafi sýnt önnur viðbrögð en orðaskak.

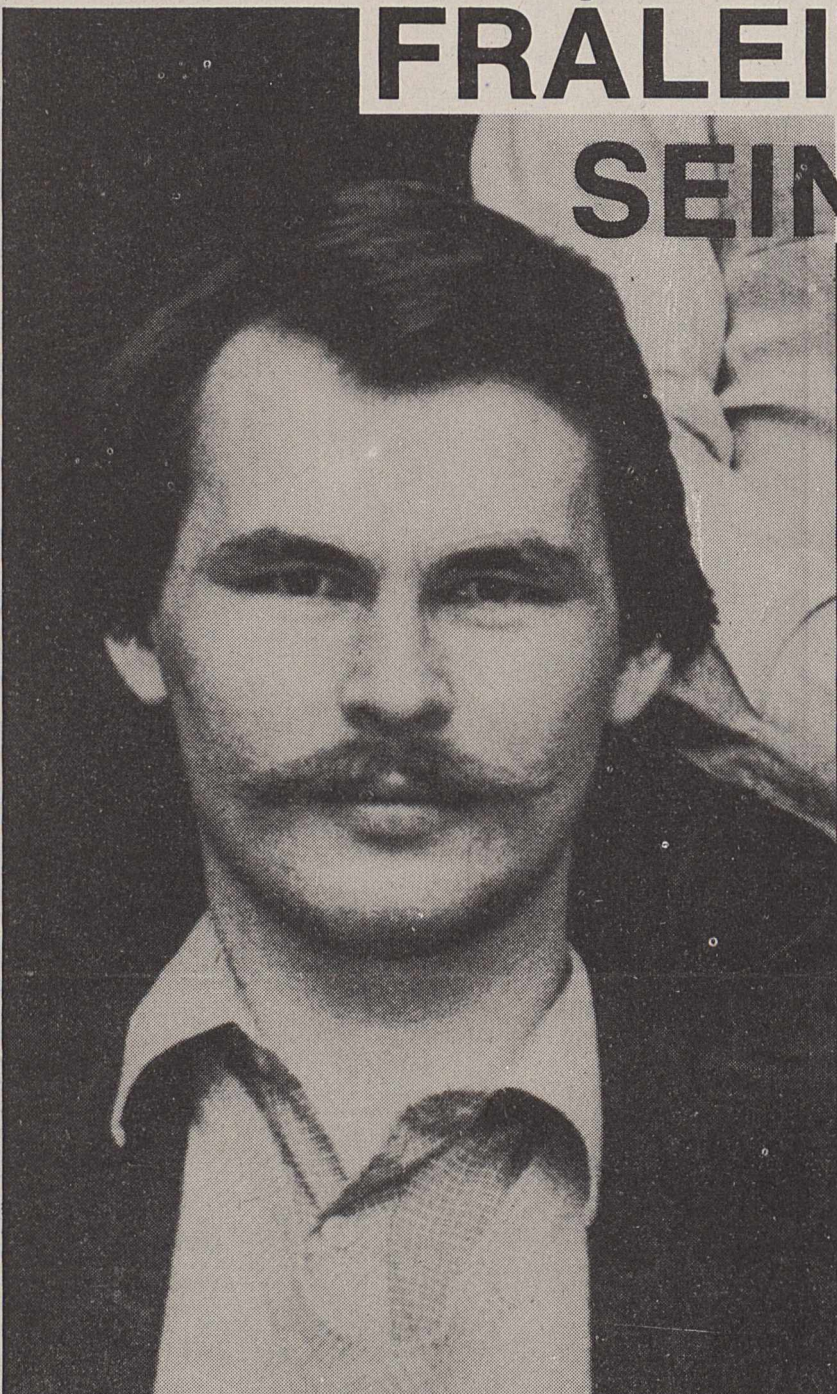
Á síðustu vikum og mánuðum hefur orðið ljóst að óbreyttir félagsmenn BSRB eru orðnir þreyttir á þessum leik. Þeir vilja að eitthvað sé gert til að knýja fram og fylgja eftir kröfum bandalagsins.

Þrýstingur á æðstu forystu BSRB fer vaxandi. Henni lífst ekki lengur að tala og tala án aðgerða. Með því að hafna tilboði ríkisvaldsins í öðru orðinu en fagna því í hinu og lýsa sig tilbúna til að ræða það, eru forystumenn BSRB að leika þann leik sem ríkisvaldið atlast til af þeim. Það fer enginn í verkfall, sem finnst tilboð andstæðingsins þess virði að það sé rätt.

Opinberir starfsmenn verða að sameinast um að vísa tilboði "ráðherra-sósíalistans" á bug. Það er enginn samningsgrundvöllur. Opinberir starfsmenn mega í engu hvika frá fyrri kröfum sínum.

óhs.

FRÁLEITT AÐ SKRIFA SEINAGANGINN Á KOSTNAÐ VSI

Verkalyðsblaðið ræðir við Póri Guðjónsson fulltrúa prentara í aðalsamninganefnd ASI

Verkalyðsblaðið hafði tal af Þóri Guðjónssyni, fulltrúa Hins íslenska prentarafélags í 43 manna samninganefnd ASI, og spurði hann hvað honum fyndist um gang mála í samningaviðræðunum.

Svo sem komið hefur fram, m.a. í Verkalyðsblaðinu, hafa prentarar verið óánægðir með vinnubrögð æðstu forystu ASI og viljað takmarka mjög umboð samninganefndar sambandsins. Þeir hafa verið með tillögur, m.a. annars á kjaramálaráðstefnum, að í samflotum verði einungis samið um félagsleg og lagaleg atriði við atvinnurekendur og ríkisvald, en allir launasamningar, vísitölugreiðslur og sérhagsmunamál hinna einstöku félaga yrðu í höndum þeirra sjálfra.

Hvernig hafa vinnubrögð 43 manna samninganefndar ASI verið?

Á kjaramálaráðstefnu ASI, 11. jan. sl. var 43 manna aðalsamninganefnd skipuð. Úr þeirri nefnd var síðan skipað í 12 manna viðræðunefnd til viðræðna við CSI og ríkisvald. Í upphafi gerði ég mér vonir um að þessi 43 manna nefnd yrði stefnumarkandi og ákveðin í störfum sínum í samningaviðræðunum og satt að segja bjóst ég í upphafi starfa nefndarinnar alls ekki við því að VSI gæti haldið upp á 3ja ára afmæli kjaraskerðingarstefnu sinnar nú 22. júní.

En ég vil segja að með beinum og óbeinum hætti hafi

þaði seinagangur með kjaramálaráðstefnurnar og síðan störfin í þessum 13 og 43 manna nefndum stuðlað að því hvað samningaviðræður hafa dregist á langinn, þó að vissulega komi þar einnig margt annað til.

Ef við erum ósátt við þá stefnu sem að framan er lýst má spyrja: Hvernig vogar verkalyðsforystan sér að starfa svona?

Að mínu áliti er hér komið að kjarna kjaramála-baráttunnar.

Verkalyðsforystan starfar svona vegna þess að hún kemst upp með það. Það eru eflaust sárafáir ánægðir með svona stefnu nú, en forystan veit það af

Frh. á bls. 2

Elías Davíðsson í viðtali við Verkalyðsblaðið:

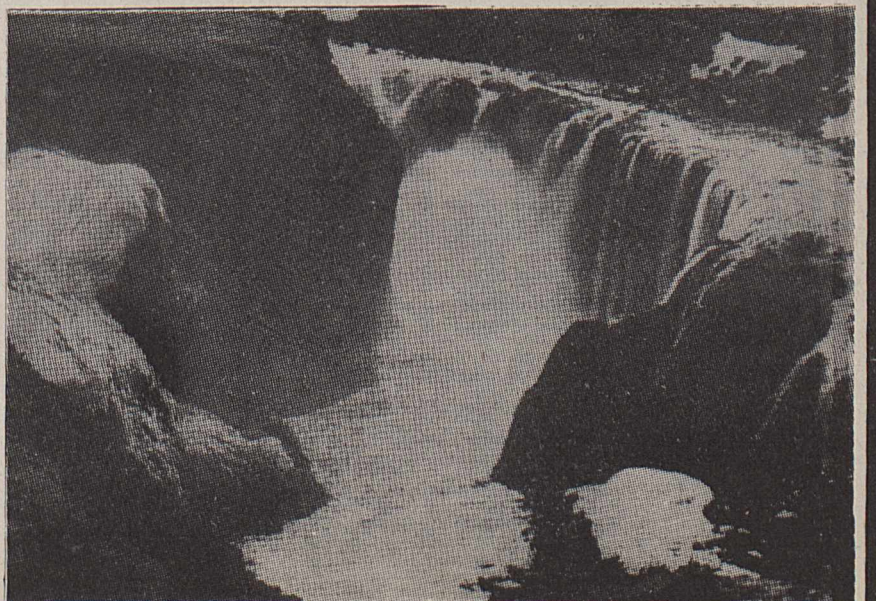
„Hægri öflin undirbúa sókn í stóriðjuframkvæmdum“

Rannsóknarmiðstöð um stefnumörkun og utanríkismál, RSU er til húsa að Kársnesbraut 41, á heimili Elíasar Davíðssonar kerfisfræðings.

RSU er "frjálst framtak einstaklinga um öflun, vinnslu og miðlun upplýsinga varðandi starfsemi fjölþjóða fyrirtækja og samskipti Íslands við erlenda hagsmunaaðila" segir í upplýsingariti frá miðstöðinni, sem kynnt var í 9. tbl. VBL.

Tíðindamaður VBL leit inn hjá Elíasi einn fagran veðurdaginn. Elías er einna fróðastur Íslendinga um fjölþjóða auðhringi og ásælni þeirra hér á landi. Kannske Jóhannes Nordal sé álíka fróður, en sá er munurinn að hann er höfuðpaur einokunarauðvaldsins á Íslandi, en Elías óþreytandi baráttumaður fyrir efnahagslegu og pólitísku sjálfstæði Íslendinga.

SJÁ BLS. 4

Hrauneyjarfoss

Marx-lenínistar sækja á í N-Indlandi

Að undanfögnu hafa mað-istar í Manipur héraði í N-Indlandi skammt frá landamærum Burma verið í stöðugri framsókn. Frelsis-her alþýðunnar undir forystu Bisewar Singh hefur staðið fyrir tilraunum til að sameina alla byltingar-sinna héraðsins með góðum árangri. Á þingi flokks marx-lenínista þar í byrjun síðasta árs lagði Bisewar Singh sérstaklega mikla áherslu á að byggja upp sterk flokkssamtök og styrkja samfylkingarstefnu.

Þessi stefna hefur síðan skilað mjög góðum árangri, það góðum að yfirvöldin í Nýju-Delhi hafa ókyrrst mjög og reynt að spilla fyrir öllum tilraunum byltingarsinna til að byggja upp öfluga samfylkingu. Þegar það bar ekki tilátlaðan árangur hefur stjórnin sent öflugt herlið til héraðsins til að reyna að þurrka út her-sveitir maðista, en án árangurs.

Marx-lenínistar sameinast í Bangladess

Purba Bangla Kommúnistaflokkurinn (marx-lenínistar) og Kommúnistaflokkur Bangladess (marx-lenínistar) hafa sameinast nú endanlega í ein samtök: Kommúnistasamtök Bangladess (marx-lenínistar).

Nú standa yfir sameiningaviðræður við tvö önnur samtök marx-lenínista í Bangladess um sameiningu. Öll þessi samtök eru bönnuð og starfa meðanjarðar en hafa á efa töluverð ítök sameinist þau.

(stuðst við Far Eastern Economic Review)

Kínverjar skjóta flugskeyti

Milli 18. og 21. maí skuta Kínverjar á loft fyrsta langdræga flugskeyti sínu, sem borið getur kjarnorkuvopn. Flug-skeytinu var skotið frá Sinkiang út í Kyrrahafið, um 10.000 km leið.

Með þessum árangri geta Kínverjar nú í fyrsta skipti skotið kjarnorkuvopnum heimsálfa á milli.

Segja má að hönnun flugskeytisins sé í eðlilegu framhaldi, þótt seint sé, af þróun kínverja á kjarnorkusprengjum. Sú fyrsta var sprengd árið 1964.

Látið hefur verið að því liggja að nú séu Kínverjar komnir af krafti inn í vopnakaþphlaup risaveldanna, þetta sé liður í heimsvaldadráumum þeirra.

Þetta er alrangt. Tilraunir Kínverja með langdræg flugskeyti eru eðlileg viðbrögð þeirra við vaxandi stríðshættu. Þeim er nauðsynlegt að verja land sitt öllum tiltækum ráðum. Kjarnorkuvopn og langdræg flugskeyti er það eina sem risaveldin skilja.

Vígbúnaður risaveldanna er ekki aðallega fólgin í framleiðslu sprengja og flugskeyta. Það eru herstöðvar og hernaðarumsvif utan landamæra Bandaríkjanna og Sovétríkjanna sem setja heimsfriðinn í mesta hættu.

óhs.

Kampútseumenn treysta stöðu sína

erlent viðhorf

Forsætisráðuneyti Alþýðuríkisins Kampútseu sendi út meðfylgjandi yfirlitskort um hernaðarstöðu í Kampútseu þ. 17. maí sl.

Í fréttatilkynningu frá forsætisráðuneytinu kemur m. a. fram eftirfarandi um skiptingu þjóðarinnar eftir svæðum:

1. Fólk sem býr á yfirráðasvæði Alþýðuríkisins: 1.300.000 manns.
2. Fólk sem býr á svæðum sem Le Duan-klíkan ræður yfir í svipinn: 1.000.000 manns
3. Þeir sem eftir eru þjóðarinnar búa nú á skæruhernaðarsvæðum. Þeim fer ört fækkandi vegna hernaðarumsvifa og þeirra sífellt breytinga sem þar eiga sér stað.

Þá segir enn fremur í fréttatilkynningunni:

Kampútseanska þjóðin sér í hernum og skæruhlíðasveitunum einbeitta föðurlandssinna, sem leggja hart að sér.

Hún hefur einnig séð að ríkisstjórn Alþýðuríkisins hefur reynt setja hag þjóðarinnar ofar öllu, deilt vonum og erfiðleikum með alþýðunni í sjálfri baráttunni og leitt hana í baráttunni fyrir lífi þjóðarinnar og tilveru Kampútseu og þjóðar Kampútseu.

Þá segir einnig í fréttatilkynningunni:

Frh. af forsiðu

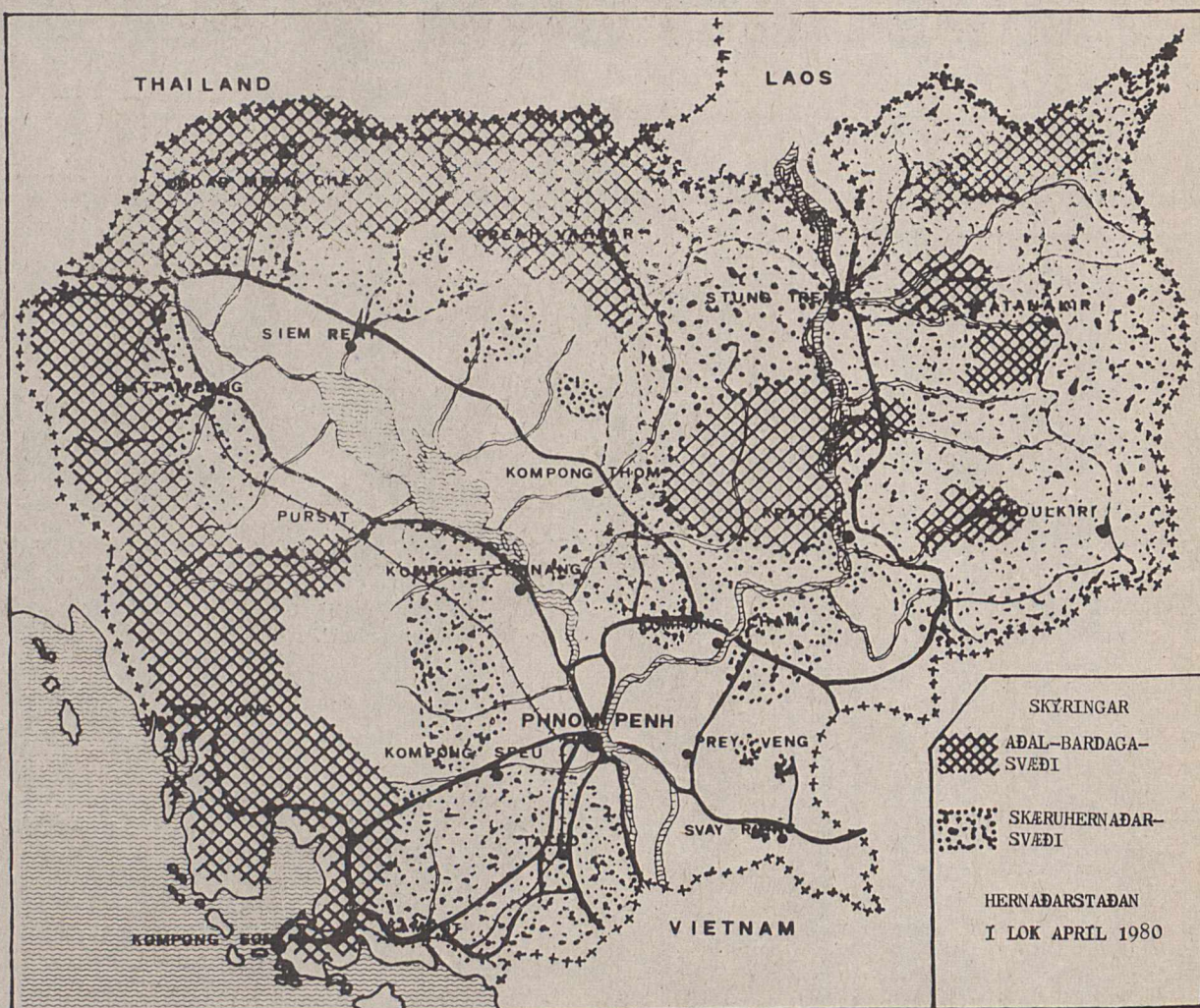
FRÁLEITT AÐ SKRIFA SEINAGANGINN Á KOSTNAÐ VSI

reynslu síðari ára, að henni mun óhætt. Ástæðan: Ósamstilltur og sjálfum sér sundurþykkur verkalyður sem oft liggur við að vilji fremur berjast innbyrðis heldur en að berjast sameinadur gegn sameiginlegum óvini.

Þarna má vissulega segja, að forystan bregðist einnig algerlega því hún hefur t.d. ekkert frumkvæði að því að brýna verkalyð þessa lands til þeirrar baráttu sem heyja þarf. Í þessu efni hefur 43 manna nefnd ASI einnig algerlega brugðist. Enn sem komið er hefur hún í raun starfað sem afgreiðslu- og friðþægingarnefnd fyrir 13 manna nefndina – ég vil vona að það breytist hið allra fyrsta.

Hægagangurinn í samningaviðræðunum er þá ekki á ábyrgð atvinnurekenda – eins og ASI vill halda fram?

Eins og kemur fram áðan tel ég það fráleitt að skrifa það, hversu seint miðar algerlega á kostnað VSI! Við skulum vita það að ekki kom forystumönnum verkalyðshreyfingarinnar það á óvart að samningar voru lausir frá sl. áramótum. Spurningin er miklu fremur: Hvernig stóð forystan að undirbúningi og kynningu kröfugerðarinnar og hvernig barðist hún og hvernig berst hún fyrir

Eins og sést á kortinu hafa Kampútseumenn sótt mjög á, þrátt fyrir sókn Vjetnama á þurkatímanum. Nú ræður ríkisstjórn Alþýðuríkisins stórum samhangandi

Forsætisráðuneyti ríkisstjórnar Alþýðuríkisins Kampútseu hvetur ríkisstjórnir allra landa á hinum fimm meginlöndum, UNO, öll alþjóðasamtök, allar þjóðir og fjöldasamtök, alla þá menn og fjölmöðla, sem hafa í

heidi frið og réttlæti um heim allan, að gefa vinsamlegast gaum að eftirfarandi staðreynd: Kampútseanska þjóðin styður engan veginn vjetnömsku árárssegginna, útpenslusinnana, landræningja og þjóðarmorðingja. Hatri

svæðum. Fyrir rúmu ári síðan réði hún einungis litlum vösum hér og þar um Kampútseu. Og horfurnar eru enn betri, regntíminn genginn í garð.

hefur verið sáð meðal kampútseönsku þjóðarinnar og hún ris nú hvarvetna upp í landinu undir leiðsögn ríkisstjórnar Alþýðuríkisins Kampútseu, og berst af einbeitti gegn vjetnömsku árársarmönnunum.

innlent viðhorf

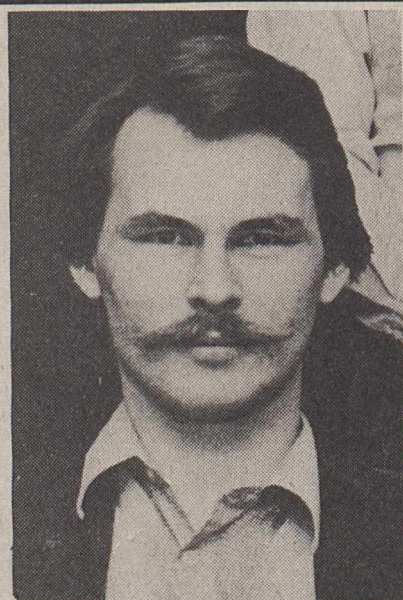
kröfunum? Svárið er ofur einfalt: Að undirbúningi og kynningu var afar illa staðið og baráttuna, síðan kröfur voru lagðar fram, hefur enginn orðið var við.

Það er augljóst að svona vinnubrögð af hálfu verkalyðsforystunnar leiða ekki til annars en þess, sem við nú reynum.

Hvað telur þú að samningar geti dregist lengi enn?

Eins og þessi mál hafa þróast frá fyrstu kjaramálaráðstefnu ASI fyrir komandi samninga, sem haldin var í október 1979, þá sýnist mér vera um tvennt að ræða. Annars vegar mjög lélega samninga í júlí, eða, sem ég tel sennilegra, samninga í september.

Er samstaða innan verkalyðshreyfingarinnar að rofna – sbr. t.d. hótun Verkamanna-

félagsins Hlífar nýlega um að segja skilið við samninganeftnd ASI?

Ég vil alls ekki meina að þetta sem Hlíf kemur upp með nú sé neitt sérstakt samstöðurof, einfaldlega vegna þess að frá upphafi hefur alls ekki ríkt samstaða um kröfugerðina. En mér finnst það virkilega virðingarvert af félögum að láta til sín heyra og vildi vona að framhald yrði á slíku, helst af öllu svo kröftuglega að samninganeftndin vaknaði af þeim dvala sem hún hefur verið í frá því er henni var komið á fót.

Hvað er til ráða – er möguleiki fyrir einstök félög að brjóta út úr samflotinu?

Ef einhver hefur lausn á því, hvað til ráða sé, þá atti sá hinn sami að ljóstra því upp nú þegar og verða þar með lausnari íslenskrar

alþýðu.

Ég tel mjög brýnt, raunar frumskilyrði, að þau völd er safnast hafa til ASI á undanfögnu áratug verði sem allra fyrst færð aftur út í félögin. Verði það gert er ég þess fullviss að því lík staða og nú er t.d. í kjaramálabaráttunni muni heyra sögunni til innan fárra ára. Verði það hins vegar ekki gert óttast ég mjög að enn muni síga á ógæfuhlið í öllum helstu baráttumálum verkalyðsins. Ég vil meina að líta megi á það sem nokkurs konar prófmál hjá verkalyðsforystunni varðandi það hvort hún er að berjast fyrir verkalyðinn eða VSI.

Vissulega er það ákvörðun hvers félags innan ASI, hvort það tekur þátt í þessum samflotum eða ekki. Ég er þess fullviss að nokkur, sérstaklega hin smærri félög, eru með til þess einfaldlega að þurfa ekki að berjast við forystu ASI til viðbótar við VSI og ríkisvald.

Eins og dæmin sanna þá hefur "verkalyðsbarátta" forystu ASI m.a. birst í því að berjast gegn einstökum félögum sem hafa reynt að berjast ein. Ef við megum eiga von á því að þetta verði baráttuáðferð framtíðarinnar, þá attu, þegar í stað, öll félög sem eru óánægð með þessa aðferð að taka sig saman og berjast gegn henni og knýja fram breytta stefnu. Þegar sú breyting hefur náðst fram verður samtryggingin og undirlægjuhátturinn vantanlega fyrir bí, en tekin upp raunhæf verkalyðsbarátta.

óhs.

Verkalýðsblaðið

Útgefandi: Kommúnistasamtökin
Ritstjóri: Ómar Harðarson (ábm)
Aðsetur: Frakkastígur 14 (í húsnæði Októberbúðar)
Opnunartími: kl. 8:30 - 12:30 alla virka daga
Sími: 29212
Pósthólf: 5186 125 Reykjavík
Gírónr.: 27810-6 og 12200-9
Prentað í prentsmiðju blaðsins

Gegn kreppuráðstöfunum auðvaldsins

Það er orðið nokkuð ljóst að kreppa sú sem íslenska auðstéttin hefur velt á undan sér allt frá 1975 verður ekki umflúin lengi enn.

Stærstu einokunarfyrirtæki landsins, frystihúsin og Flugleiðir hafa þegar boðað samdráttaraðgerðir til að mæta aðsteðjandi kreppu.

Það er sérstakt við þessa kreppuögnun, að hún virðist bitna fyrst á stærstu fyrirtækjunum. Smáfyrirtæki lenda venjulega fyrst í darraðardansi gjaldþrota og samdráttar. Engin merki sjást þess enn.

Það sýnir að enn er nokkuð í kreppuna á Íslandi. Einokunarfyrirtækin eru nú að búa sig undir hana, en

standa ekki frammi fyrir henni hér og nú.

Það skal heldur enginn búast við að Flugleiðir eða frystihúsin fari á hausinn í næstu framtíð. Þau hafa þúsund og eina leið til að varðveita gróðamöguleika sína, þótt eitthvað bjáti á um stundarsakir.

Ein af helstu leiðum einokunarfyrirtækjanna til að komast undan kreppuástandi er að flytja fjármagn til útlanda og fjárfesta þar. Flugleiðir eru þegar byrjuð að leita fyrir sér erlendis og í undirbúningi eru stórfelldar fjárfestingar frystihúsa-auðherranna í Bretlandi og Efnahagsbandalagslöndunum.

Hótun fiskvinnsluauðstéttarinnar um allsherjarlokun

frystihúsanna á þessu ári verður að skoða í þessu ljósi.

Þeim er sama hvað verður um fólkið sem unnið hefur myrkuranna á milli til að skapa þeim gróða. Eina markmið þeirra er að viðhalda og auka hagnaðinn. Hvort hagnaðurinn er tekinn út hér á landi eða erlendis er þeim algert aukaatriði.

Lokun frystihúsanna er því alvarleg ógnun við atvinnuöryggi landsmanna og sjálfstæði og fullveldi íslensku þjóðarinnar. Í kjölfar hennar má búast við við-

tækum samdrætti í öðrum atvinnugreinum.

Það verða hinir stóru sem sleppa óskaddaðir úr yfirvofandi kreppu. Verkaþólk og smáatvinnurekendur verða þeir sem borga brúsann.

Það hlýtur að vera krafa alls hugsandi verkaþólks að þegar í stað verði komið í veg fyrir fjármagnsútflopp einokunarfyrirtækjanna. Þegar atvinnuleysi blasir við þúsundum Íslendinga er það skilyrðislaus krafa að fjármagnnið verði ekki flutt út, heldur notað í rekstur hérlandis, þótt það kunni að skerða gróðamöguleika einokunarauðherranna.

Hótanir Sölumiðstöðvarinnar og Sambandsfiskframleiðenda um lokun frystihúsanna er einnig öðrum þæði til

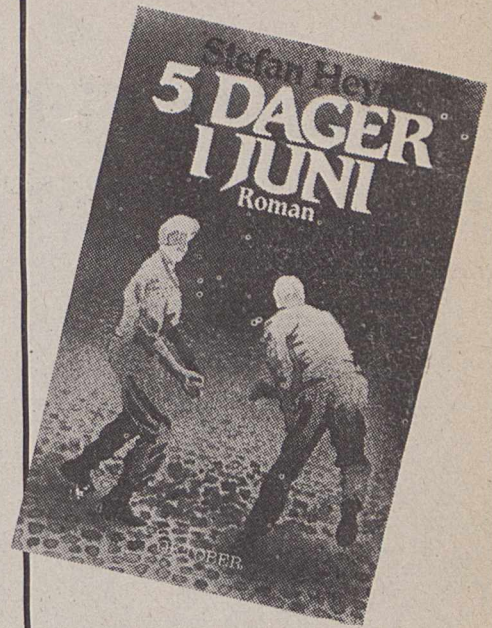
að knýja á stjórnvöld um stórfellda gengisfellingingu.

Gengisfelling er og hefur alltaf verið bráðabirgðaúr-ræði auðstéttarinnar - eingöngu framkvæmd í þeim tilgangi að lækka innlendan kostnað, þ.e. lækka launakostnað í hlutfalli við tekjurnar, sem að mestu eru útfloppstekjur.

Krafan um gengisfellingingu er ekki gerð til að auka hagkvæmni í rekstri frystihúsanna. Sum frystihús eru vel rekin, önnur illa. Gengisfelling breytir engu þar um. Krafan um gengisfellingingu er gerð til að auka svigrúm einokunarauðherranna þannig að þeir geti forðað meira fjármagn úr landinu.

Allar líkur eru á að Seðlabankinn og ríkisstjórnin verði við kröfunni um gengisfellingingu. Við hverju öðru má búast? Þessir aðilar eru og hafa aldrei verið annað en undirdánugir erindrekur einokunarauðvaldsins, burtséð frá því hverjir sitja í ríkisstjórn hverju sinni.

Verkaþólk og alþýða þessa lands getur ekki nú frekar en fyrr treyst á borgaralegu stjórnmalaflokkana til að vernda sig í yfirvofandi kreppu og samdráttaraðgerðum. Alþýðufólk verður að treysta á sjálft sig og bindast samtökum um öfluga baráttu fyrir eigin hag, bindast samtökum um baráttu gegn ráðandi stétt auðvaldsþjóðfélagsins á Íslandi, bindast samtökum í baráttu fyrir sósíalisma á Íslandi. óhs.

5 dagar í júní

Hjá Oktober-forlaginu í Noregi er komin út skáldsagan "5 dagar í júní" eftir Stefan Heym. Stefan Heym er einn af fremstu rithöfundum andófsmanna í Austur-Þýskalandi. Skáldsagan "5 dagar í júní" fjallar um uppreisnina í Austur-Berlín 1953. Hún er bönnuð í landi höfundarins.

Heym segir frá leiðtogum sem kunna ekki að hlusta á verkaþólk og eru næstum frárita af ötta við mótmáli. Gríðarleg undirbúningur starfsemi vestranna njósnara og erindreka fylgir. Að lokum bala sovéskir skriðdrekar niður uppreisnina.

"- Saga bókarinnar er sú að ég upplifði 17. júní í Berlín og varð fyrir miklu áfalli. Ég gat ekki ímyndað mér að verkamenn í sósíalísku ríki, verkalýðsríki, í ríki þar sem fyrirtækin tilheyra þeim að því er sagt er, gætu farið í verkfall gegn eigin fyrirtækjum. Það var ekki rökrétt. Ég byrjaði því samstundis að velta því fyrir mér hvernig það væri hægt." (Stefan Heym í "Information" 7/8 '79)

"5 dagar í júní" lýsir á lifandi hátt atburðunum 1953. Heym notfarir sér heimildir, en hjá honum verða þurrar skýrslur yfirvalda að spennandi lesefni. "5 dagar í júní" er 336 bls. að stærð og fast í gegnum Október-búðina, Frakkastíg 14. Verðið er u.þ.b. 7.600 í pappírskilju en 9.000 kr. innbundið.

Sjálfboðaliðar óskast

Rekstarstjórn og ritstjórn Verkalýðsblaðsins hefur nú í mörg horn að líta. Við sum verkefni er hart að glíma og veitir ekki af liðsauka. Við beinum þeim tilmælum til félaga stuðningsmanna eða annarra áhugasamra manna um Verkalýðsblaðið að gefa sig fram til starfa.

Af störfum nefnum við:

1. Lausasölu blaðsins á ýmsum stöðum. Blaðið er hægt að selja í sjálfboðavinnum eða fyrir 100 kr. eint.
2. Umboðssölu um fréttaskrif.
3. Innheimtu áskrifta í Reykjavík gegn prósentuhluta af tekjunum.
4. Aðstoð við brot og útsendingu blaðsins hvern útgáfudag.

Síminn er 29212 f. hádegi

- Verkalýðsblaðið

Kjarnorkufárið

skiptar skoðanir

Grein Þorvaldar Arnar um herstöðvamálið er gott innlegg og ágætur upphafspunktur fyrir vandaða stefnumótun kommúnista. Meir um það síðar.

Ég tel blaðumræðuna og útvörpsefnið um varnar- og stríðsvangaveltur hafa verið harla gagnslitlar vegna staðhæfinga og tilrauna til að sniðganga rök og gagnrök. Ekki virðist ríkisvaldið taka umræðuna alvarlega því það reynir ekki að ganga úr skugga um eitt né neitt. Verst er að

allt of margir einblína á kjarnorkuárás eina og draga allan mátt úr fólki með dómsdagstali sínu. Hve miklar líkur eru á eyðingu herstöðvanna með venjulegum vopnum og hernámi Sovétríkjanna? Kjarnorkufárið sést best á því að Dagfari (blað herst. andstæðinga) gerir ráð fyrir 1 megatonna sprengju á Keflavík en til samamburðar má geta þess að Hiroshima-sprengjan var milli 50 og 100 kraftminni, en gerði nóg samt.

Eyðandi kjarnorkustríð og vopnlaust hlutleysi eru ekki einu atriðin sem menn eiga að leyfa sér að halda að komi til greina í allri umræðunni sem innrásin í Afganistan og auknar viðsjár risaveldanna hafa kallað fram.

Ari T. Guðmundsson.

Fulltrúi afganskra skæruliða á Íslandi

Að undanfögnu hefur verið á ferð um Norðurlönd fulltrúi skæruliðhreyfingar í Afganistan, Najibullah Roshan.

Kommúnistasamtökin hafa reynt að koma því í kring að hann kæmi við á Íslandi, en hann mun eiga ferð fyrir höndum til Bandaríkjanna.

Ekki er enn ljóst hvenær af heimsókn þessa sendimanns Afgana verður, en lesendur Verkalýðsblaðsins og áhugamenn eru beðnir að fylgjast vel með.

Najibullah Roshan

Fæðingarorlofsmál í láginni

Í stuttu samtali við Verkalýðsblaðið sagði Aðalheiður Bjarnfreðsdóttir, formaður Söknar í Reykjavík, að sér þætti ganga mjög seint að fá á hreint hvað gera skuli með fæðingarorlofið í samningunum. Nefnd sem ræðir fyrir hönd verkalýðshreyfingarinnar við heilbrigðisráðuneytið um þessi mál hefur haft lítið upp úr fundum sínum með ríkisvaldinu.

Aðalheiður kvaðst halda að margir vildu hafa fæðingarorlofsgreiðslur þannig að menn fengju full laun með álagsgreiðslum og öðru sem þeir hafa fyrir vinnu sína. Þetta gæti leitt til þess að karlmaðurinn tæki sér orlofið vegna hærri launa sinna því gert væri ráð fyrir að orlofið skiptist milli foreldra að þeirra vild.

"Ég vil að þetta sé foreldrafrí", sagði Aðalheiður ákveðin í bragði "og tel að við eigum að falla frá kröfum um fulla launagreiðslu en fá 4 mánaða orlof í stað þriggja og þá á dagvinnulaunum".

Aðalheiður minnti á að Atvinnuleysistryggingarsjóður væri fjárlítill vegna þess að peningar hans væru mikið bundnir og auk þess þyrftu margir á bótum að halda ef uppsagnir verða í frystiðnaðinum. Þess vegna væri brýnt að koma fæðingarorlofsmálunum í samningana núna.

"Ég vil að það komi fram að ég hef ekki orðið vör við þessa hreyfingu í samningamálunum sem menn tala um. Mér list ekkert á þetta nú orðið" - sagði Aðalheiður Bjarnfreðsdóttir að lokum.

-agé.

framhald af forsiðu

„Hægri öflin undirbúa sókn í stóriðjuframkvæmdum“

"Kosmopolitan"

En hvað segir Elías um seðlabankastjórnann og hans kollega? "Frá mínum bæjar- dyrum séð erum við ekki að tala um venjulega Íslendinga, þótt þeir séu með íslenskt vegabréf. Þetta eru menn sem hræst dag inn og dag út í alþjóðlegum fundum og í alþjóðabönkum. Þeir eru að mínu mati sambandslausir við raunveruleikann hér á landi. Þetta eru eins konar útlenskir Íslendingar; það segi ég ekki í niðrandi merkingu heldur í þeirri merkingu sem kallast á útlensku "kosmopolitan" eða heimsborgari. Þeir lifa í fjármálaheiminum og velta ekki beinlínis fyrir sér hvort ákveðinn hlutur sé íslenskur eða ekki íslenskur. Fullveldi og sjálfstæði eru hlutir sem skipta þá miklu minna máli en rekstur og hagvöxtur. Það eru aukatriði fyrir þeim hvort hagvöxtur sé grundvallaður á sjálfstæði, fullveldi og lýðræði. Svo virðist að í augum þessara manna séu þessi hugtök úrelt."

Áróðursherferð

Elías bendir á að það sé hafin stórfelld áróðursherferð fyrir nýjum stóriðjuframkvæmdum í nánú samstarfi við erlenda auðhringi. Hann bendir á að Morgunblaðið hafi birt ótal greinar að undanförmu um þessi mál, nær 2 greinar á viku. Þar má nefna tveggja opnu ræðu Sigurgeirs Jónssonar, aðstoðarseðlabankastjóra, frá aðalfundi VSÍ 6. maí. Þá var birt 23. maí löng ræða Jóhannesar Nordals á ráðstefnu um þróun iðnaðar. Fyrir nokkrum dögum var leiðari Morgunblaðsins um þetta sama mál. Auk þess hafa birst margar aðrar greinar. "Það er mjög greinilegt" segir Elías, "að hægri öflin á Íslandi eru að undirbúa mikla sókn í þessum efnunum."

Goðsaga

"Aðalhugmyndin er sú að Ísland hafi mikla orku fram að bjóða. Það er mikið talað um að orkan á Íslandi sé mjög ódýr. Það finnst mér að menn eigi að taka með fyrirvara. Hrauneyjarfoss-virkjun kostar t.d. um 900\$ per uppsett kílóvatt. Það er talsvert herra en virkjanir hafa kostað t.d. í S-Ameríku. Og í þessu sambandi má ekki gleyma að u.þ.b. 55-60% af virkjunarkostnaði er beinn gjaldeyriskostnaður, því flest þarf að flytja inn til virkjunarframkvæmda."

Jarðsambandslausir

Elías ræðir nánar um hugmyndafræði stóriðjumanna. "Sigurgeir Jónsson segir berum orðum að framfarir á Íslandi séu óhugsandi nema á grundvelli áliðnaðar og stóriðju. Það má vera að þessi maður trúir þessu. Hins vegar er mér til efs hvort þessir menn séu með jarðsamband. Þeir eru með annan fótinn í erlendum stofnunum

Elías Davíðsson

Hjörtur Torfason og skuggi hans fylgjast með undirritun lánssamnings Járnblandifélagssins og Norræna fjárfestingabankans

eins og Alþjóðabankanum og Alþjóðagjaldeyrissjóðnum, sem vilja gjarnan ná tökum á orkulindum hér. Sérstaklega ef Íslendingar taka á sig alla áhættu af virkjunum. Ég dreg það í efa að stórfyrirtækin yrðu eins áfjád ef þau þyrftu sjálf að virkja á Íslandi.

Markmið þeirra er að láta Íslendinga bera sem

Jóhannes Nordal

Sigurgeir Jónsson

mest af kostnaði og áhættu, en hirða sjálf arðvænlegasta hluta rekstursins, sem sé markaðsöflun og tækniþekkingu, sem þau selja okkur dýru verði."

Ráðgáta

Elías segir að sér sé alger ráðgáta, hvernig stóriðjudraumar seðlabankamanna

séu til kommir. "Áliðnaðurinn í dag er að farest svo að segja allur til þeirra landa sem eru auðug af baxít. Það er mjög eðlilegt, ekki síst þar sem hráefni og orka eru á sama stað. Ástralía, t.d., hefur gífurlegar kolaorkulindir. Ástralíumenn hafa, skv. New York Times, boðið álfyrirtækjum raforku, sem byggir á kolum. Þessa orku ætla þeir að selja jafnvel fyrir neðan það verð sem Álfélagið borgar herna. Fleiri lönd má nefna, s.s. Brasíla, Surinam og Guyana í S-Ameríku. Það sem helst hamlar þessari þróun er pólitíska óvissuástandið í þessum löndum. En þegar til lengdar latur er það ólíklegt að þau lönd sem hafa hráefnið og orku láti bjóða sér það að flytja baxít út önnið út."

Elías bendir á að þessi þróun sé í samræmi við samþykktir m.a. Sameinuðu þjóðanna um nýja efnahagsskipan í heiminum. "En það getur vel verið að Jóhannes Nordal og alþjóðahringirnir sætti sig ekki við þessa nýju skipan mála og vilji tryggja sín völd og hagsmuni."

170 milljónir á mann

Elías ræðir nánar um stóriðjuhugmyndir seðlabankamanna. "Sigurgeir talar um tíföldun álframleiðslu á Íslandi. Það liggur í augum uppi að slík aukning geti ekki orðið nema að meginhluta með erlendu fjármagni. Það þýðir í raun að erlent fjármagn tífaldi umsvif sín á Íslandi. Þeir sem hafa eitt-hvað vit á þýðingu fjármála-umsvifa vita að þeim fylgir vald, vald yfir hugarfari, vald yfir fjölmiðlum, vald yfir pólitíkinni. Hér er um að ræða ákall um að erlendir auðhringir ráði hér efnahags og stjórnmálalífinu."

Elías segir að fljótt á lítið virðist hugmyndir Jóhannesar Nordals raunhæfari. "Hann talar "bara" um tvöföldun álframleiðslu. Hann segir að þessi aukning eigi að vera í höndum Íslendinga."

Þá rekur Elías hvað slík

stækkun þýðir mikla skuldaaukningu, sem setur hugmyndir Nordals í nokkuð annað ljós. "Tvöföldun áliðju á Íslandi, miðað við byggingu jafn stórs álvers t.d. 75.000 tonn það myndi kosta milli 150 - 260 milljónir dollara. Ef hins vegar álverið yrði stækkað um helming myndi það, miðað við nýlega reynslu annars staðar frá, kosta á bilinu 105 - 375 milljónir dollara. Þetta eru að sjálfsögðu nokkuð grófar tölur, en þar segja okkur að tvöföldun áliðnaðar myndi kosta a.m.k. 50 milljarða króna á núverandi gengi og allt upp í 200 milljarða."

Elías bendir á að þetta sé bara einn flöturinn á málinu. "Með tvöföldun áliðnaðar þarf að sjálfsögðu að mæta henni með aukningu raforkuframleiðslu. Ef Hrauneyjarfoss sé tekin sem viðmiðun, sem er varlega áætlað, því næsta virkjun verður að öllum líkindum dýrari, þá eru 160 megawött, sem gera u.þ.b. 140 milljón dollara. Við erum því að tala um að minnsta kosti 100 milljarða fjárfestingu, til þess að skapa atvinnu fyrir 600 manns."

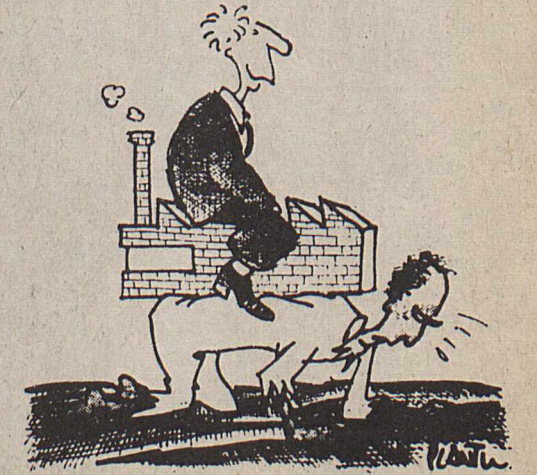
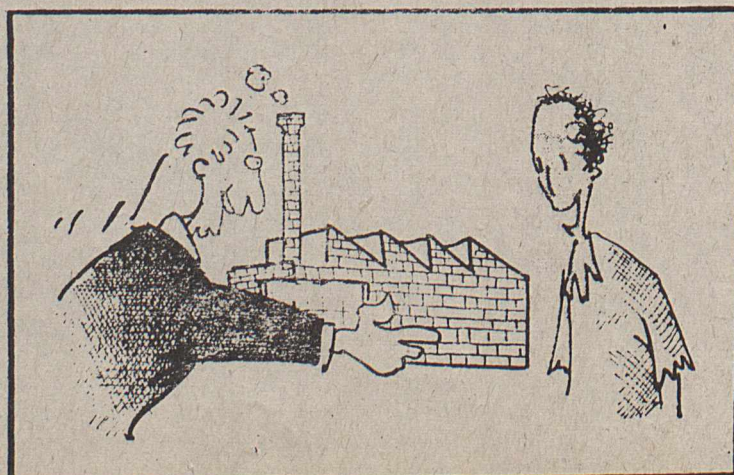
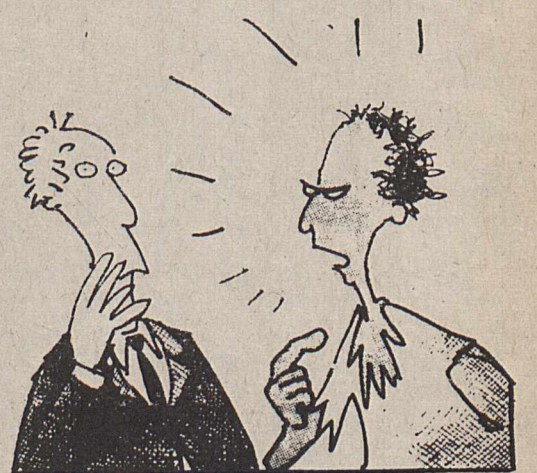
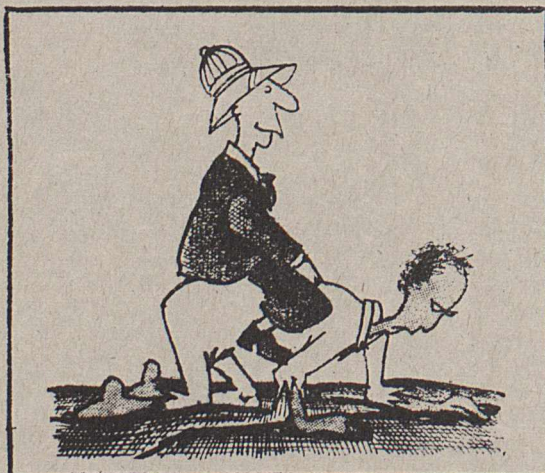
Tapið

"Ragnar Halldórsson fullyrðir að Alusuisse hafi ekki farið vel útúr rekstrinum á Íslandi, hvað svo sem er hæft í því. Í Morgunblaðinu segir hann, 17. nóv. 1979, að reksturinn hafi barist í bökkum, stundum verið verulegt tap, en í besta falli staðið í járnunum." Jóhannes Nordal og Sigurgeir Jónsson hafa a.m.k. aldrei sett spurningarmerki við þessa fullyrðingu og ekki leitast við að sannprófa þessar niðurstöður."

Elías finnst að hér þurfi þeir seðlabankamenn að svara skilmerkilega. "Hvernig stendur á því að þeir mæla svo mjög með að Íslendingar fari inn í þennan rekstur á meðan Alusuisse þénar svo lítið á honum?"

framhald á síðu 7

Stóriðjan gerir yður frjálsan!

Stofnsamþykkt Kommúnistasamtakanna

Eftirfarandi stofnsamþykkt var gerð á stofnþingi Kommúnistasamtakanna. Ljóst er að á henni eru ýmsir vankantar en ástæða þótti til að flýta undirbúningi sameiningarinnar enda hægara um vik að afgreiða nákvæmari stefnuskrá innan einna samtaka.

Þessa samþykkt ber því að skoða sem nk. bráðabirgðastefnuskrá og eitt af meginverkefnum samtakanna verður að semja ítarlegri stefnuskrá.

1. Kommúnistasamtökin hafa sömu hagsmuni og verkalyðsstéttin og leitast við að vera fremst í baráttu hennar. Kommúnistasamtökin berjast fyrir sameiningu allra framsækna afla og vilja víðtæka samvinnu stjórnmálaafla um mörg verkefni. Samtímis verða samtökin að berjast gegn áhrifu borgaralegra verkalyðsflokka og annarra borgaralegra afla í verkalyðs- og alþýðuhreyfingunni.

2. Stefna kommúnistasamtakanna miðast fyrst og fremst við það markmið að safna verkafólki og öðru alþýðufólki um sósíalísmann, afnema einkaréttinn á framleiðslutækjum þjóðfélagsins og bar með arðrán manns á milli. Til þess að slíkt megi verða er nauðsynlegt að verkalyðsstéttin taki pólitísk völd þjóðfélagsins í sínar hendur, brjóti niður ríkiskerfi auðvaldsins og setji í staðinn eigið ríkisvald og endurskipuleggi efnahagslífið.

Verkalyðsstéttin verður að nota sveigjanlegar baráttuaðferðir við að taka pólitísk völd og byggja upp sósíalískt þjóðfélag, jafnt mótun og útbreiðslu nýrra hugmynda sem valdbeitingu, allt eftir því hvað við á.

3. Ríkisvald verkalyðsins er ný tegund þar sem vinnandi menn fá sem jöfnust tækifæri til þess að njóta ávaxta vinnu sinnar og afla sér alhliða þroska.

Til þess að fullt jafnræði og réttlæti megi ríkjá verður sósíalískt þjóðfélag að beita nítíma tækni og nýjungum til þess að stytta vinnudaginn, efla félagsþroska og menntun og tryggja lífskjör allra þjóðfélagsþegnanna. Fullt frelsi einstaklingsins er óhugsandi nema heildin sé frjáls. Það getur þó ekki orðið meðan stéttir og stéttabaráttá eru við lýði, en svo mun verða um alllangt skeið.

Stjórnmálaálykt-un stofnfundar

Undanfarrið hefur arðránsstéttin og ríkisvald hennar skotið langvarandi efnahagskreppu á frest með ýmsum aðgerðum. Þeim er það sameiginlegt að fara fjármuni frá vinnandi fólki til atvinnurekenda og ríkisins. Skattahækkanir, kaupmáttarskerðing, samdráttur félagslegrar þjónustu og opinberra framkvæmda og auknar skattaálagur eru til vitnis um þetta.

Kommúnistar mótmæla eindregið þessum aðgerðum

4. Íslenska auðvaldsskipulagið hefur skilað þjóðinni áleiðis í söknn hennar til velseldar og menntunar. Eins og önnur þjóðfélög á það sitt þroska-skeið og blómatíma. Síðan tekur við stöðnun og hnignun. Á Íslandi eru einkareksturim og vaxandi einokun orðið úrelt fyrirbæri. Sífellt meiri

stuðningur ríkisvaldsins við atvinnureksturinn getur ekki komið í veg fyrir erfiðleika og kreppu. Auðvaldsskipulagið hefur því sem runnið skeið sitt á enda. Framfarirnar sem fylgdu vexti þess eru nú öðum að breytast í fjötta um leið og þeir ríku verða ríkari og himn vinnandi fjöldi verr settur. Einkaeignin á atvinnutækjum verður því að víkja fyrir félagslegri sameign og einokun fyrir almannahag. Sú baráttá fer fram nú þegar þó svo að hún leiði ekki sjálfkrafa til sósíalísmans.

Þjóðskipulag sem þjáist af verðbólgu, kreppu, skriffinnsku, slæmri nýtingu atvinnutækja og spillingu í embættiskerfinu er orðið byrði fyrir þjóðina í landinu. Slíku þjóðskipulagi verður að rýða burt og takast á hendur byggingu nýs þjóðskipulags sem hagnýtir sér það besta úr núverandi skipulagi.

og leggja til að auðmenn og fyrirtæki verði látn bera byrðarnar af eigin efnahagskreppu. Það er óhrekjandi staðeind að þrátt fyrir að sum fyrirtæki séu rekin með tapi, a.m.k. á pappírnum, þa eru hin miklu fleiri sem afla eiganda sínum ómælds gróða.

Eins og málin horfa nú við öllum þorra launa-fólks verður verkalyðshreyfingin að leggja höfuð-áherslu á varðveislu kaupmáttarins og treysta hin einstöku stéttarfélög til baráttu, bæði fyrir sameiginlegum kröfum og ekki síst fyrir sérkröfum hinna einstöku félaga og sambanda.

Með þátttöku sinni í ríkisstjórn sem og í stjórmarandstöðu nota borgaralegu verkalyðsflokkanir, Alþýðubandalagið og Alþýðuflokkur, áhrif sín í og utan verkalyðshreyfingarinnar aðallega til þess að binda hendur vinnandi fólks. Þannig aðstöða þessir flokkar arðránstéttina beinlínis

5. Í baráttu sinni fyrir sósíalísmanum taka Kommúnistasamtökin mið af marx-lenínismannum, íslenskum aðstæðum og reynslu verkalyðsstéttarinnar í öðrum löndum. Þau nýta úr henni allt sem til gagns getur orðið en leitast við að forðast mistök sem leitt hafa sósíalísk þjóðfélög í sjálfheldu.

Kommúnistar lífta svo á að Sovétríski nútímans helstu fylgiritki þeirra séu ekki sósíalísk.

Í stjórnskipulagi verkalyðsins verður að nýta og taka tillit til margs konar hefða og lýðræðis-legra skipulagsforma sem þjóðin hefur áunnið sér meðan hún hefur byggt landið. Þess vegna er sós-

lýðshreyfingar. Þess vegna standa kommúnistar fast gegn þeim níverandi verkalyðsleiðtogum sem hafa rofnað úr tengslum við fjöldann og reka stéttasamvinnu og sáttastefnu í þágu atvinnurekenda og ríkisins en gegn hagsmunum verkalyðsins sjálfs.

Kommúnistar leggja loks áherslu á að baráttan gegn stefnum sem hafna grundvallaratriðum marx-lenínismans (endurskoðunarstefna) og takmarkast við endurbætur á auðvaldsskipulaginu (endurbótastefnan) er mikilvægt verkefni nú á tíðum.

7. Kommúnistasamtökin starfa í þágu fólksins. Þau starfa með verkalyðsstéttinni um leið og þau berjast fyrir hagsmunum annarra hópa vinnandi fólks og askulyðsins. Kommúnistar vilja koma á traustu bandalagi verkalyðsins við aðra alþýðu í bæjum, til sjávar og sveita gegn auðstéttinni sem hefur einokunarhringana í broddi fylkingar.

Óvinir verkalyðsbyltingar eru fyrst og fremst þeir sem arðrana himn vinnandi fjölda og eru reiðubúinir að verja forréttindi sín og einkaeign á framleiðslutækjunum með ofbeldi.

8. Kommúnistasamtökin eru andsnún hernaðarumsvifum og heimsvaldastefnu auðvaldsríkjanna, sérstaklega risaveldanna tveggja, Bandaríkjanna og Sovétríkjanna. Þau eru enn fremur andsnún arðráni erlendra fyrirtækja á Íslandi og arðráni íslenskra fyrirtækja erlendis. Samtökin vilja mynda samfylkingu til varnar sjálfraði þjóðarinnar. Í því skyni taka kommúnistar þátt í baráttunni gegn veru Íslands í NATO og veru erlends herliðs í landinu. Einnig vara þeir við yfirvofandi stórstyrjöld milli risaveldanna og leitast við að fá fólk til að horfast í augu við þá hættu og bregðast við á skynsaman hátt til að verja sjálfstæði landsins og forða fólki frá tortímingu. Einnig reyna kommúnistar að hafa áhrif á utanríkisstefnu landsins með sömu markmið í huga.

Kommúnistar vinna að því markmiði að hernaðarbandalög hverfi og Ísland skipi sér í hóp ríkjá sem standa utan hernaðarbandalaga.

Kommúnistar styðja eftir megni ríski, þjóðir og stéttir sem styðla að þjóðfrelsi, sósíalísma og friði og telja íslenska alþýðu eiga samleið með slíku öflum.

9. Sameining allra vinnandi manna um framsækna baráttu er aðkallandi. Hún er forsenda fyrir betri lífskjörum, réttlæti og þjóðfrelsi - fyrir samfélagi þar sem hugvit og sköpunarmáttur alþýðunnar fær notið sín.

Verkalyðsstéttin verður að nota sveigjanlegar baráttuaðferðir við að taka pólitísk völd og byggja upp sósíalískt þjóðfélag. Stjórnmálaflokkur verkalyðsstéttarinnar verður að treysta á vilja meginþorra alþýðunnar við uppbyggingu þess, beita samfæringarkrafti og upplýsingarstarfi en hika ekki við að beita valdi gegn fáeinum óvinum sósíalísmans þegar það á við.

Um utanríkismál.

Ljóst er að kapphlaup Sovétríkjanna og Bandaríkjanna um heimsyfirlráð eykur mjög hættuna á nýrri stórstyrjöld. Í því kapphlaupi eru Sovétríkin árásgargjarnari og þess vegna hættulegri þegar á heildina er litið.

Utanríkisstefna Íslands verður ofar í hugum fólks og gallar hennar augljósari. Aðildin að NATO Frh. á bls. IV

Lög Kommúnistasamtakanna

Grundvöllur að skipulagi kommúnískra samtaka er lýðræðislegt miðstjórnarvald. Það er skipu- lag sem í sem tryggir miðstýringu og lýðræði - miðstýringu til þess að samræfa stefnu og starf samtakanna og lýðræði þar sem félögunum er gert kleift að taka þátt í stefnumótum og leggja fram sín skert í baráttu fjöldans og samtakanna.

Miðstýringin felst fyrst og fremst í því að félagar lita samþykktum meirihlutans og aðri eininga, framkvæma þar, en ræða ekki skipulags- mál, starfshætti og önnur einkamál samtakanna

Reglugerðargreinar.

- grein: Hver sá sem samþykkir stefnuskrá samtakanna, greiðir félagsgjöld og er virkur í einhverri grunneiningu, deild eða í starfi samtakanna að öðru leyti er félagi samtakanna.
- grein: Umsókn um innngöngu er einstaklings- bundin. Grunneining, deildarstjórn eða miðstjórn taka ákvörðun um félagsaðild. Geti félagi af gildum orsökum ekki starfað í grunneiningu eða á annan venjulegan hátt taka félagsaðild hans. Gerist félagi brotlegur gegn starfi og stefnu samtakanna má vísa honum úr þeim. Slíku máli má skjóta til miðstjórnar sem hefur úrslitavald.

- grein. Nýliðum skal gefinn kostur á að taka þátt í leshring í marx-lenínismannum á fyrsta starfsári í samtökunum. Skal deildarstjórn bera ábyrgð á að þetta námsstarf, kynna félögum réttindi og skyldur og sjá til þess að nýliðar fái aðstoð reyndra félaga þegar þeir askja þess.

- grein. Í öllu starfi samtakanna skulu félagar þeirra leitað við að gagnýna félaga sína og mállefni samtakanna opið og mál-efnalega innan þeirra. Á sama hátt er mállefnaleg sjálfs gagnýni þeirra sem gera mistök liður í innra starfi sam- takanna.

Frh. af bls. III Stjórn málaályktun

bindur okkur á klafa annars risaveldisins og her- stöðvar og radarstöðvar Bandaríkjahers hér á landi stuðla að kjarneorkuáráðs á landið komi til stríðs. Kommúnistasamtökin berjast því fyrir úrsögn Ís- lands úr NATO og að herlið Bandaríkjana verði á brott.

Hins vegar vekja samtökin athygli á því að almannavarnir eru alls ófullgæjandi og viðbúð- aður gegn stríði aðeins til á þáttfyrningu.

Á meðan blóssa upp ófriðarþál æ víðar um heim og brotið er á rétti þjóða til sjálfsákvörðunar í Asíu, Afríku og Austurlöndum nær, samtímis því sem hreyfingar á heimshöfnum verða á víðtakari, m.a. í næsta nágrenni við Ísland.

opinberlega.

Lýðræðið felst einkum í því að taka virkan þátt í stefnumótum og starfinu, ekki hvað síst með því að tengja saman innarfélags- starf og þátttöku í þjóðfélagssparáttunni eftir getu. Um leið hefur hver félagi rétt til þess að fá skoðanir sínar og ágreining ræðan innan sinnar félagsseiningar. Hann getur haldið í og víðræð opinberlega skoðanir sínar á stefnu eða baráttustarfi samtakanna þótt meirihlutinn hafi aðra afstöðu, nema annað sé samþykkt.

- grein.

Í fjöldahreyfingum, á vinnustöðum eða þar sem félagar starfa skulu þeir hafa með sér starfseiningu (sellu) eða ann- ars konar skipulag til þess að gera störf sín markvissari, á umræddum stað. Grunneiningum þessum er einnig atlað að vinna skipulagsstörf og fræðslustörf meðal fjöldans almennu séð.

Nú eru grunneiningar tveims konar. Sella er grunneining kommúnistaflokks og starfar í skipulögðum fjöldahreyf- ingum eða á stórum vinnustað. Starfs- hópur er tímabundin grunneining og starfar að ákvæðum mállefni eða skipu- lagsstórfum. Sellur og starfshópar eru jafnir að skyldum og réttindum. Allar grunneiningar á tilteknu lands- svæði geta myndað deild. Slíkt deild kjósi sér stjórn eða stjórnanda og haldi fundi til að samræfa störf deild- arinnar eða til þess að ná til fólks með stefnu og störf samtakanna.

- grein. Landsþing skulu haldin að ákvörðun mið- stjórnar eða að beiðni a.m.k. þriðjungs félaganna í samtökunum. Landsþing fer með aðsta vald samtakanna. Á landsþingi skal ma. kjósa miðstjórn samtakanna sem fer með stjórnun þeirra og aðsta vald milli landsþinga. Miðstjórn kys úr sín- um röðum formann samtakanna og skipu- leggur stjórnunarstörf sín sjálf.

Með samþykkt þessarar reglugerðar falla úr gildi lög og reglugerðir Einingarsamtaka kommún- ista(m-l) og Kommúnistaflokks Íslands(m-l).

Umræðu og upplýsingastreymi um öryggismál Ís- lands út frá hagsmunum alþjóða og viðbúnað gegn stríði í íræmaldi þess vantar því tilfímanlega.

Um nauðsyn verkalyðsflokks.

Íslenska verkalyðsstétt skortir pólitískt for- ystæfl. Verkalyðsflokk sem tali máli stéttarinn- ar og berjist með henni fyrir bættum kjörum og betra og réttlátara þjóðskipulagi. Lannaðfólk leggur nú traust sitt á borgaralega flokkana sem leynt og ljóst að ganga erinda atvinnurekenda og ríkisvaldsins.

Sköpun slíks forystuafis tekst ekki nema kommúnistar og stéttvísir sósíalistar taka höndum saman á grundvelli marxisma og lenínisma. Kommúnistasamtökin eru stofnuð meðal annars til að hafa forgöngu um sköpun slíks forystuafis.

Sameining Kommúnistaflokks Íslands og Einingarsamtaka kommúnista

Kommúnistaflokkur Íslands (m-l) var stofnaður árið 1976. Undanfari hans hét Kommúnistahreyfing- in og Kommúnistasamtökin (m-l) stofnuð 1972.

Einingarsamtök kommúnista (m-l) voru stofnuð 1975.

Kommúnistaflokkurinn og Einingarsamtökin hafa sameinast í ein samtök frá 15 maí 1980 að telja, á grundvelli marx-lenínismans. Samtökin sameinast til þess að takast í sameiningu á við þau verkefni sem stofnun nýs verkalyðsflokks setur kommúnistum.

Samtökin sameinast af mörgum ástæðum. Þau eru sammála um flest meginatriði marx-lenínismans og kenninga Mas Tse Tung. Þau eru sammála um að mynda eina skipulagseiningu í stað tveggja áður enda eykur það aflu kommúnisku hreyfingarrímar og stuð- lar að frekari einingu fólks.

Samtökin eru sammála um að KSML hafi verið stofnuð á grunni "vinstri" ofurróttakni í yfir- gnæfandi mál (en ekki á grunni almennra kem- inga marx-lenínismans). Þessi samtök og Kommún- istaflokkurinn þröðuðst síðan frá "vinstri" röt- takninni til samtáms við marx-lenínismann. Bæði samtökin eru sammála um að Einingarsamtökin hafi verið stofnuð á grunni almennra kenninga marx- lenínismans en staðið mjög tæp á barni svipaðrar ofurróttakni og áður er getið.

"Vinstri" -róttakni eða byltingarþreypju sam- takanna tveggja fylgdi kreddufesta, einangrun í starfi og ósveigjanleg skipulagning sem ekki tók mið af aðstæðum. Þess vegna náðu þau ekki vel til fjöldans og tókst illa til við að móta íslenska marx-leníníska stefnu.

Það er baráttan gegn fyrirgreindum villum og hágnýting þess sem samtökin hafa gert vel sem er forsenda sameiningarrímar. Breytt viðhorf til stefnu og starfshátta fylgja í kjölfarið. Sam- tötinn vilja líkka starfshattina, vinna með fleir- um en áður að myndun kommúnífs flokks, móta ís- lenska marx-leníníska stefnu og vera djarfari við þátttöku í fjöldabaráttunni. Það er eðlilegt að til þess að móta hlutstæða stefnu í íslenskum

baráttumálum og beita starfsaðferðir þurfi til- rannir, mikla skoðanbaráttu, umræður og fjöl- breytt samfyllingarstarf.

Við stofnun einnra samtaka með sameiningunni eru félagar Einingarsamtakanna og Kommúnistaflokks- ins enn ósammála um atriði er varða fortíð þeirra, stefnu í stöku málum og starfshætti. En þeir vilja gera út um slík mál innan eina samtaka.

Sameining samtakanna felur ekki í sér stofnun kommúnífs verkalyðsflokks. Hún auðveldar hins vegar uppbyggingu hans. En af reynslunni er ljóst að sjálf stofnun flokksins verður ekki verk sam- takanna eina. Þau standa í broddi fylkingar í undirbúningsstarfinu ef rétt er á málum haldið en sjálf stofnun flokksins er verk einstaklinga og hópa stéttvís fólks auk samtakanna.

Reynslan og aðstæður setja okkur þrífætt verk- efni nú um sinn.

Samtökin verða að efla og þrúa svo sem kostur er alla þá baráttu sem í eru fólgin kímblöð sjálf- staðs stjórnmálaflís fyrir arðrætt og undirok að fólki.

Samtökin verða að auka tengsl sín og samvinnu við fólk sem er þeim sammála að miklu eða litlu leyti.

Samtökin verða að sameina almennar kenningar marx-lenínismans og íslenskar séráðstæður. Þegar eftir sameininguna verða samtökin því að:

- Tengja alla vinnu að stefnuskrá sem samþykkja skal á fyrsta landsþingi samtakanna á árinu 1980 við baráttustarfi samtakanna. Slíkt starf á að auka og hafa sem mest af umræðum um stefnuskrána opnar öðrum. Sama gildir um vinnu að reglugerð um starfshætti.
- Leggja meginhershú á að móta hlutstæða stefnu og kröfur í dagumálum fjöldans þannig að samtökin ná til fólks. Stefnuna verður alltaf að prófa í starfi og þá gjarann í samvinnu við óháða sósíalista eða aðra aðila.
- Gera áttak til þess að Verkalyðsblaðið verði **míð** miðdepill stefnuðunar og -mótnar m.a. með því að bæta ritstýringu þess, auka fjölbreytni efnis, stækka blaðið og hefja að nýju lausa- sölu þess og önnur útbreiðslustörf.
- Hefja opna fræðslufundi í tengslum við stefnu- skrárvinnuna og stefnumótum samtakanna í hags- munumálum fjöldans. Leggja skal sérstaka á- herslu á að fá sem flesta utan samtakanna með í nám og umræður.

Hin nýju kommúnísku samtök eru ekki öflug. Þau hvetja önnur stjórnmálaöfl sem vilja vinna fjöld- annum gagn, alla kommúnista, og þá sérstaklega fólk sem einhvernt tíma hefur starfað með marx-lenínist- um að taka nú til höndum með sér og starfa að á- hugmálum sínum.

Próun Kína verður ekki skilin af fræðum heldur af próun heimsmála

Kína hefur verið allmikið í heimsfréttunum á undanförunum mánuðum. Leiðtogar landsins hafa haft sig mjög í frammi, vegna innrásar Sovétríkjanna í Afganistan og fyrir skemmstu lét Huang Hua, utanríkisráðherra Kína, þau orð falla, að innrás þessi væri ekki einangrað fyrirbæri, heldur liður í stórfelldri árásaráttun Sovétmanna. Hua sagði þetta í ræðu sem hann flutti í Stokk-hólmi, en það er einmitt talandi um diplómatiska sókn Kínverja á undanförunum misserum, hversu iðnir þeir hafa verið við heimsóknir til vestrænna ríkja.

Því er gjarnan hampað, að Kínverjar séu nú farnir að þræða sömu slóðir og Rússar á undan þeim og því er oft spáð, að skammt sé í þá stund, að Kínverjar viðurkenni Sovétríkin sem sósíalískt ríki. Svo virðist sem fréttaskýrendur álíti, að nálgun Kínverja og vestrænna ríkja sé afleiðing af breyttri stefnu Kínverja einvörðungu. En málin eru ekki svo einföld.

Tilslakanir

Bandaríkjanna

Upp úr Kóreustríðinu og sérstaklega eftir átökin á Taiwan-sundi 1951 versnaði samband Kína og Bandaríkja-anna. Bandaríkjamenn settu algert hafnbann á Kínverja og Vestur-Evrópa fylgdi fordæmi þeirra í því efni. Í þá tíð litu Bandaríkjamenn á Kínverja sem hjáleigu hins sovéskra heimskommúnisma. En sú skoðun breyttist eftir vin-slit kommúnistaríkjanna tveggja 1960 og fjandskap-urinn við Kína varð eitt aðaleinkennið á utanríkis-pólitík Bandaríkja-anna. Og Kína lét sitt ekki eftir liggja til að auka á fjand-skapinn.

En kínverskir ráðamenn héldu þó fast við yfirlýs-ingar sínar um að þeir vildu frið við Bandaríkja-menn. Forsendurnar fyrir eðlilegum samskiptum Kín-verja og Bandaríkjamanna töldu leiðtogar Kínverja vera þau, að Bandaríkin kölluðu her sinn heim frá Formósu og viðurkenndu að Formósudeilan væri innan-ríkismál Kína og eins hitt að þeir hyrfu á brott með her sinn úr Indókiná. Bandaríkjamenn vildu á hvorugt fallast.

Þó varð afdrifaríkt breyt-ing á afstöðu Bandaríkja-manna haustið 1971, í kjölfar Bangla Desh-styrj-aldarinnar. Indverjar réðust inn í Austur-Pak-istan og aðstoðuðu við stofnun nýs ríkis, sem

hliðholtt var þeim í deil-unum við Pakistan. Bak við hernaðarlegan sigur Indverja stóðu Kremlverjar Má vera að sameiginlegur ótti Bandaríkja-anna og Kína við framrás og aukin ítök Rússa í Asíu hafi haft afgerandi áhrif á þróun mála.

En ljóst er þó, að rík-isstjórn Nixons slakaði verulega til í afstöðu sinni til Kína og féllst að lokum á meginatriði þeirra skilyrða, sem kínverskir ráðamenn höfðu sett. Í sameiginlegri yfirlýsingu Nixons og Maós sem út var gefin 28. febrúar 1972 segir m.a. þetta:

"Ekkert ríki ætti að gera tilkall til þess að vera óskeikult og öll lönd attu að vera reiðubúin að endurskoða afstöðu sína til góðs fyrir alla aðila. Bandaríkin leggja áherslu á, að alþýða Indókiná á að hafa rétt til þess að ákvarða eigin framtíð án utanaðkomandi íhlutunar."

Ennfremur segir: "Bandaríkin viðurkenna, að Kínverjar hvoru megin Taiwan-sunds sem er, álíti að Formósudeilan sé kín-verskt innanríkismál. Bandaríkin neita þessu ekki. Með tilliti til þessa, fullvissa þeir um, að lokamarkmið þeirra sé að kalla heim allan her-afla sinn frá Formósu og leggja niður öll hernaðar-leg mannvirki á eyjunni."

Kristján Guðlaugsson

Orð og gerðir

Í sameiginlegu yfirlýs-ingunni, sem að framan er vitnað til, er einnig kveðið á um aukin sam-skipti ríkjanna á sviði verslunar, menningar, tækni og vísinda. Segja má, að nú, 8 árum síðar, séu áhrif þessa samkomu-lags fyrst að koma í ljós. Samskipti ríkjanna hafa aukist gífurlega og eiga sjálfsagt enn eftir að aukast. En þýðir þetta að Kína hafi hallast að Banda-ríkjunum? Eða að Banda-

ríkin hafi hallast að Kína?

Í vissum skilningi má svara þessum spurningum báðum játandi. Greinilega fara hagsmunir ríkjanna tveggja saman í svo veiga-miklum málum, að fyrri á-greiningur hefur verið leystur, þó svo hann hafi kostað eftirgjafir af beggja hálfu. Trúlega hafa Kínverjar orðið að fallast á einhver gagn-skilyrði Bandaríkjamanna. Það er hugsanlegt, að bollaleggingar kínverskra ráðamanna um lýðræði að vestrænum hatti, standi í því sambandi og að breytt utanríkisstefna Kína eigi rætur sínar að rekja til þessa gagnkvæma samkomu-lags.

Sameiginlegir hagsmunir ríkjanna eru án alls vafa þeir, að reyna að stemma stigu við útpenslustefnu Sov-étríkjanna. Kínverjum er á-reiðanlega ósýnt um, að vest-urhlönd standi aðgerðalaus hjá, ef Sovétríkin ráðast á þá. Þetta atriði kann einn-ig að skýra heimsóknir kín-verskra ráðamanna til Evrópu-ríkjanna og tilraunir þeirra til þess að koma á einhvers konar hernaðarlegri samvinnu eða gagntryggingu við þessi ríki.

Því er haldið fram að nálgun Kína og Bandaríkja-anna stafi einvörðungu af breyttri stefnu Kínverja. Því vísar höfundur á bug og bendir á að Kína var um tveggja áratuga skeið einangrað á alþjóðavettvangi - af vesturveldunum.

Út úr einangruninni

Þróun Kína verður ekki skilin út frá lestri á fræðikenningu marxismans, heldur út frá þróun heims-málanna undanfarna áratugi. Einangrunarstefna sú, sem ríkti frá hinu svokallaða stóra stökki 1957 (er miðaði að risavöxnu átaki í iðn-væðingu og tæknivæðingu landsins) og fram til ársins 1977, ráðst miklu fremur af þeirri úlfakreppu sem Kín-verjar voru í, en af bókleg-um kennisetningum einstakra leiðtoga.

Kínverjar voru einangrað-ir, sérstaklega eftir að Sovétríkin höfðu slitið sam-skiptum við þá og afturkall-að hernaðar-, tækni- og efnahagsaðstoð 1960, og ger-völl pólitík þessa tímabils réðst að miklu leyti af þeirri staðreynd. Þegar þessi einangrun hefur verið rofin og pólitíkinni sem af henni spratt hafnað, merkir það alls ekki afneitun á sósíalísmannum.

Það er í sjálfu sér ekkert andsósíalískt við hin nýju fyrirbæri í Kína nútímans. Enda geta tiskuföt, hárlagn-ing og gosdrykkir ekki tal-ist stéttarlegs eðlis. Og þessi fyrirbæri eru kannske ekki með öllu ókunnug vest-urleskum marxistum, jafn-vel ekki þeim sem dyggir eru Maó formanni. Breyttrar stefnu er fyrst og fremst að leita í efnahagsmálum og menntamálum og pólitískri afstöðu til þeirra. En þeim málum verða gerð skil síðar hér í blaðinu.

Kristján Guðlaugsson

Félags-fundur

Félagsfundur hinna ný-stofnuðu Kommúnistasamtaka verður haldinn mánudaginn 30. júní kl. 20.30 að Freyjugötu 27 (Sóknarsal). Starfshættir og verkefni samtakanna í sumar verða kynnt og rædd.

Það er því mikilvægt að félagar mæti vel og undir-búi sig eftir megni.

framhald af síðu 4

Hægri öflin

Staða Íslendinga

Elías bendir á að fjár-festingar á borð við drauma seðlabankamanna muni verða ofviða íslendingum og koma í veg fyrir að þeir geti fjárfest á öðrum sviðum með erlendu lánsfjármagni, t.d. í vegagerð o.fl. "En setj-um sem svo," segir Elías," að erlendir bankar komi og segi; þetta er svo arð-vænleg atvinnugrein að við gerum allt til að þið getið fjármagnað þetta. Þá er önnur spurning sem vaknar: Hver er staða Íslendinga í þessum iðnaði?

Við höfum ekki hráefni, við höfum ekki markaði, við höfum ekki fjármagn, við höfum ekki tækniþekk-ingu, nema þá rétt til að reka áliðnaðinn en ekki til að þróa hann áfram, úr-vinnslugreinar höfum við engar. Það eina sem við höfum er orkan, sem er þó

að meginhluta til innflutt í formi fjárfestingarkostn-aðar. Í raun og veru erum við algerlega háð álhringj-unum sem ráða yfir baxít-námum, súrálvinnslu og mörkuðum. Er þá líklegt að þessir álhringir selji okkur hráefnið á góðu verði, kaupi álið á toppverði, selji okkur þjónustu á skikkanlegu verði?

Gjaldeyrirstekjur?

Elías flettir ofan af einni göðsögunni til. Því hefur verið haldið fram að áliðnaðurinn skapi miklar útflutningstekjur. Þegar grannt er skoðað kemur í ljós að greiðsluþöfnuður sá sem Seðlabankinn gefur út segir ekki neitt. Það er ekki rétt að taka bara útflutning mfnus innflutn-ing, því hér er einungis um að ræða innánhússviðskipti Alusuisse. Það kemur enginn gjaldeyrir inn í íslensku bankana, heldur er hér um að ræða millifærslur á pappfrum í Zürich. Það verð-

ur að líta á það sem eftir situr í landinu. Það eru launin, ýmis þjónusta við álverið, raforkukostnaður sem fer reyndar að mestu leyti út aftur í formi af-borgana og vaxta af lánum, og lítils háttar skattar."

Fulltrúar erlends fjármagns

Elías bendir á að samn-ingsaðstaða Íslendinga sé nokkuð einkennileg. "Það er merkilegt að athuga hverjir það eru sem semja við er-lend stórfyrirtæki fyrir hönd Íslendinga. Það eru oft á tíðum nánir samstarfs-menn þessara auðhringja sem eiga að semja fyrir hönd íslensks almennings. Hjótrur Torfasson, hástaréttarlög-maður, er t.d. í senn aðal-ráðgjafi íslenskrar yfir-stéttar í samningum við er-lend fyrirtæki. Hann hefur tekið þátt í samningum við Alusuisse, við Union Car-bide og við Elken Spiger-verket. Hann hefur verið í samningum við Fjárfesting-

arbanka Norðurlanda. Þessi maður hefur verið frá upp-hafi lögráðilegur ráðgjafi IBM og hjálpað IBM að smeygja sér fram hjá ís-lenskum lögum inn í íslenskt atvinnulíf. Hann hefur verið ótull að hjálpa auðhringnum að standa fast gegn hags-munum íslenskra tölvunot-enda. Hann er nú stjórnar-formaður Járnlendifélags-ins, sem fulltrúi íslenska ríkisins, en sem lögfræð-ingur IBM stendur hann gegn þessu sama ríki, enda er ríkið starsti viðskiptavin-ur IBM.

Hjórtur getur sem lög-fræðingur sagt að það sé hægur leikur fyrir sig að skipta um skyrtu og sitja hvoru megin borðs sem er. En menn sem eru fyrirfram jákvæðir gagnvart erlendum auðhringum og þeim starfs-aðferðum sem þeir beita geta ekki talist góðir full-trúar fyrir Íslendinga og gætt hagsmuna þeirra al-mennilega. Þetta hefur sýnt sig."

óhs

framhald af baksíðu

Samtök herstöðva andstæðinga

Reyndar háir það Samtökum herstöðvaandstæðinga að geta ekki skoðað málin í víðu samhengi. Það er alltaf litið einangrað á herstöðina NATO og Bandaríkin. Reynt er að telja fólk trúa um að Bandaríkin séu mesti ógn-valdur friðarins, þrátt fyr-ir að allir óblindir menn sjái að það eru Sovétríkin. Þau göslast með vígvélar sínar og gefa engum grið.

Herstöðvaandstæðingar verða að horfast í augu við þetta. Málflutningurinn verður að vera í samræmi við heimsástandið. Þess vegna gilda að sumu leyti önnur rök í herstöðvamálinu núna en fyrir 10 árum. Enginn vafi er á því að Samtökin standa sterkari ef andófið gegnum hernum og NATO verður tengt því sem er að ger-ast í heiminum.

kh.

Kommúnistasamtökin hefja starf

Nú þegar Einingarsamtökin og Kommúnistaflokkurinn hafa stofnað ný samtök, KOMMÚNISTASAMTÖKIN, er ekki vanþörf á að kynna starfsemi þeirra og fyrirætlanir.

Stofnun hinna nýju samtaka og sameining kommúnista er mikilsverður atburður þegar vaxandi upplausn er í stjórnmálum og óánægja magnast innan verkalyðshreyfingarinnar.

Talsmenn og aðsetur

Kommúnistasamtökin stefna að því að halda landsþing á þessu ári. Fram til þess tíma stýrir þeim miðstjórn sem skipuð var af hvorum samtökum fyrir sig. Helstu talsmenn miðstjórnar og samtakanna eru: Ari T. Guðmundsson, kennari (formaður), Gunnar Andrésson rafvirki (varaformaður), Eiríkur Brynjólfsson, kennari og Kristinn Einarsson, jarðfræðingur.

Kommúnistasamtökin hafa aðsetur á horni Grettisgötu og Frakkastígs í Reykjavík, en þar er skrifstofa þeirra, bóksala og ritstjórn VERKALYÐSBLAÐSINS. Þarna er opið skv. nánari auglýsingu í Verkalyðsblaðinu hverju sinni, en fulltrúi miðstjórnar er þar frá kl 17-19 á þriðjudögum.

Allir þeir sem eru forvitnir um Kommúnistasamtökin eða vilja komast í samband við þau eru hvattir til þess að líta við.

Þess má einnig geta að samtökin hafa starfsemi á Akureyri, Ísafirði og Egilsstöðum, auk þess sem félagar eða umboðsmenn blaðsins eru víðar um land.

Starfið framundan

Næstu verkefni Kommúnistasamtakanna má flokka í þrennt. Fyrst skal telja

vinnu við að búa til alhliða stefnuskrá fyrir samtökin. Stuðst verður við umræður í blaðinu, opna fræðslu- og umræðufundi (hefjast í haust) ofl. Fólk sem stendur samtökunum nærri er sérstaklega velkomið til þátttöku í stefnuskrárstarfinu.

Þá skal nefna ein og önnur sérstök starfsverkefni. Rauði þráðurinn í þeim er sá að afla reynslu til þess að geta mótað nánari og margþættari stefnu í ýmsum málum sem alþýða manna er upptekin af. Þá vilja samtökin líka leggja sitt af mörkum í baráttu sem fram fer. Nú í júní fá Kommúnistasamtökin hingað fulltrúa afganskra frelsissamtaka (sjá nánar í sérgrein). Félagar samtakanna hafa einnig verið að kanna undirtektir undir aðgerðir til þess að fylla á eftir kjarasamningum.

Í júlí er áætlað að halda fræðslu- og umræðufund um Kína og þróunina þar, en hér í blaðinu hefst greinaflokkur um þau mál.

Í ágúst verður haldinn umræðu- og fræðslufundur um Sovétríkin og stríðshættuna í tengslum við ártíð innrásarinnar í Tékkóslóvakíu (21. ágúst). Annars starfa félagarnir t.d. í verkalyðsfélögum, Rauðsokkahreyfingunni og samtökum herstöðvaandstæðinga.

Vandamál Verkalyðsblaðsins

Þriðja helsta verkefnið varðar mál gagn samtakanna. Útbreiðsla blaðsins hefur minnkað, fjárhagur versnað og erfiðleikar eru í vinnslu blaðsins. Og þó að stakir efnisþættir blaðsins hafi batnað, þá gagnrýna menn

margvísleg atriði, en til þeirrar gagnrýni hefur ekki verið tekið sjálfsagt tillit. Öreiða og fyrrnefnd vandkvæði hafa m.a. leitt til þess að félagar samtakanna hafa margir hætt að nota blaðið, selja það og veita því aðhald. Á því verður að ráða bót. Miðstjórn Kommúnistasam-

Gunnar Andrésson, varaformaður Kommúnistasamtakanna

Ari T. Guðmundsson, formaður Kommúnistasamtakanna

Það þarf að treysta undir

stöður Verkalyðsblaðsins

takanna hefur skipað rekstrarstjórn fyrir blaðið og ráðist í að leysa vandamál ritstjórnarinnar með henni og nýskipuðum félögum í ritstjórn. Lesendur Verkalyðsblaðsins, bæði félagar Kommúnistasamtakanna og aðrir, geta lagt okkur lið í endurnýjun blaðsins. Við nefnum sölu blaðsins, frekari ábendingar og gagnrýni, greiðslu áskrifta, frjáls fjárframlög, greinaskrif, vinnu og ábendingar um efni. Hafa má samband við bóksöluna á opnunartíma, við ritstjóra (Ómar Harðarson 29212 eða heimasími 39453).

Ritstjórn hefur ákveðið að minnka útgáfufjöðni blaðsins í 3 vikur meðan á endurbótum stendur og eru áskrifendur beðnir velvirðingar á því.

Marxisminn er gott svar

Sósíalisminn hefur sýnt á sér góðar og vondar hliðar á þessari öld. Menn verða að minnast þess að það mun taka langan tíma að bróa þjóðfélagsvísindi og þjóðfélagskerfi hins vinnandi manns. Eins er það að marxistar hafa látið kredduna og ósveigjanleikan ráða frekar en lýðræði og stéttarhagsmunum oft á tíðum. Öll ódædisverkin sem framin eru í nafni marxismans en eiga ekkert skylt við hann hafa líka svert sósíalismann og kommúnismann í augum fólksins.

Kommúnistasamtökin bjóða öllum sem áhuga hafa til fræðslustarfs um marxismann. Leshringur eða annars konar skipulögð fræðsla fer eftir samkomulagi og svigrúmi fólks. Marxisminn er þrátt fyrir allt beittasta vopn verkalyðs og annarrar alþýðu.

- agé.

Samtök herstöðvaandstæðinga og kjarnorkuvopninn

Fyrri hluta máí, efndu Samtök herstöðvaandstæðinga til aðgerða í tilefni þess að 10. maí voru liðin 40 ár frá því að erlendur her steig hér á land. Ekki var þó tilefnið notað til að rifja upp sögu erlends hers hér á landi, heldur var athygli manna beint að þeim möguleika að hér á landi kunni að vera geymd kjarnorkuvopn. Þetta var góð tilbreyting hjá Samtökum herstöðvaandstæðinga, því satt að segja voru margir óbreyttir liðsmenn orðnir þreyttir á sífelldu minningarrausi.

Illa við málefnalega umræðu

Þessar aðgerðir voru til þess ætlaðar að koma af stað umræðu um þá staðhæfingu að hér séu kjarnorkuvopn. Og líklega hefur markmiðið náðst, því málið fékk allmikla umfjöllun í fjölmiðlum.

Fréttastofa útvarpsins tók málið fyrir í tveimur Víðsjám, og gerði því allgóð skil. Rætt var við

marga innlenda og erlenda aðila sem eitthvað höfðu til málanna að leggja, og kom í máli sumra sitthvað merkilegt fram.

Nokkrir útvarpsráðsmenn fengu hland fyrir hjartað þegar þeir hlustuðu á fyrri Víðsjána og gerður athugasemdir við þessa fréttamennsku, töldu hana brot á hlutleysisreglum útvarpsins. Um slíkt brot var þá ekki að ræða, heldur var þessum herstöðvasinum í út-

Útifundur SHA 10. maí sl.

varpsráði illa við að málið væri tekið fyrir, enda vilja herstöðvasinnar yfirleitt ekki mikla né málefnalega umræðu um þessi mál.

Athyglinni beint frá hernaðarbrölti Rússa

Morgunblaðið reyndi að

snúa vopnunum í höndum herstöðvaandstæðinga og sagði að herstöðvaandstæðingar óskuðu eftir sovetskri sprengjuárás á Keflavíkurlflugvöll!

Þjóðviljinn tekur herstöðvamálið yfirleitt ekki upp nema þegar Alþýðubandalaginu hentar vel, t.d.

fyrir kosningar þegar atkvæðaveiðarnar eru í algleymingi. Þegar Alþýðubandalagið er í ríkisstjórn má þjóðviljinn helst ekkert minnast á málið.

En núna voru skýndilega mörg tölublöð meira og minna lögð undir greinar um kjarnorkuvopnin. Hvernig má það vera? Jú, það hentar Alþýðubandalaginu vel, þrátt fyrir ríkisstjórnarsetu þess. Það þurfti nefnilega að draga athyglina frá kjaramálunum, það þurfti líka að leiða huga fólks frá hernaðarbrölti Sovétmanna í Afganistan. Þess vegna var svona miklu plássi eytt í kjarnorkuvopnaumræðuna.

Þarf að tengjast heimsástandinu

Þessi umræða sem Samtök herstöðvaandstæðinga komu af stað, er allra góðra gjalda verð. Þó er á henni galli frá Samtakanna hendi. Þau reyna ekki að tengja hana við ástandið í heiminum í dag.

framhald á síðu 7